

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 231.

V Ljubljani, v torek 8. oktobra 1895.

Letnik XXIII.

Strah pred križem.

Veliko nevoljo, ki vlada mej ljudstvom na Ogerskem zaradi uvedbe civilnega zakona, skuša ministerstvo zakriti z bombastično donečimi, dolgimi brzojavi, v katerih popisuje slovesnosti, ki so se vršile po raznih krajih povodom prvih civilnih porok. Vkljub temu pa morajo priznati tudi uradni krogi, da so se ob takih prilikah dogodili mnogi izgrede, v katerih je razburjeno ljudstvo prav na debelo pokazalo svojo nevoljo. Ob enem pa je tudi židom vsled novih liberalnih pridobitev jel rasti greben. Tako poročajo listi, da je v občini Veliki Maroš ob Donavi neki žid zahteval v občinskem zastopu, da naj se iz občinske dvorane odstrani križ, ker se bodo sedaj ondi vršile poroke in ne gre, da bi se to godilo pri križu. Krščanski občinski možje so bili vsled tega silno razdraženi in občinski predstojnik je vstal in rekel: Pred tem križem mi prisegamo; dokler časa mi živimo, ga ne bo predrzneža, ki bi si upal odstraniti te nam vsem sveto znamenje. Drugi mož je vprašal žida Scheibnerja, ali bi si bil tudi upal pred leti, ko je prišel kot berač v občino, kaj takega zahtevati, kakor je to sedaj storil. Ker se je stvar iz občinske seje zvedla po občini, tedaj so ljudje napadli žida s kamenjem in bi ga bili gotovo pobili, da bi ga ne bila varovala gosposka.

Pri omenjeni seji je tudi neki odbornik dejal, ali bodo morda iztrgali križ tudi iz kraljeve krone. Nato žalibog pritrjevalno odgovarja vlada, ker z vsemi silami dela nato, da se kmalu sprejme v gosposki zbornici zakon o brezverstvu, po katerem je dovoljeno kristijanom prestopiti v židovstvo in tako res križ teptati z nogami. Vlada je imenovala več bogatinov za grofe in barone, ki so bili poklicani nato v gosposko zbornico, da bodo ondi stali na braniku — brezverstva.

Ta strah pred križem se da le tedaj razlagati, ako pomislimo, da prevladujejo na Ogerskem frama-sonske moči, ki povsod vodijo ali očitni ali tajni boj proti križu. To se je zgodilo ob zadnjih slovesnostih v Rimu, kjer je loža zahtevala za se prvenstvo celo pred kraljevo zastavo. To se zadnji čas prav posebno očitno godi tudi na Francoskem.

Znano je namreč, da so ondi iz vseh javnih šol odstranili križ in z njim vsako tudi najmanjše znamenje krščanstva. Katoličani so v svoji samoobrambi ustanovili zelo veliko zasebnih šol, kjer je križ še na svojem mestu. Te šole so zato verskim sovražnikom hud trn v peti. Poskušali so že vse, da bi onemogočili te šole, a ker so šole večinoma pod vodstvom redovnikov, zato tega do sedaj niso mogli doseči. Sedaj pa vse kaže, da se jim tudi to posreči z novim davkom, ki so ga navlašč skovali zoper redovnike in njih imetje in sicer ta dokladni davek zahteva država od redov za deset let nazaj. Je pa mnogo samostanov šolskih bratov in sester, ki morajo prodati vse svoje imetje, pa še ne bo dovolj, ako hočejo plačati naloženi davek za deset let nazaj.

To pa ravno framasoni hočejo. S tem strašnim davkom hočejo nekako navidezno legalno onemogočiti redovom bivanje po samostanih, s tem jih hočejo prisiliti, da prenehajo s šolami, v katerih se sicer mladina vzgledno vzgaja, za katere država ne plačuje nobenega krajcarja, ker jih katoličani sami vzdržujejo poleg tega, da še velike davke plačujejo za brezverske državne šole, a glavno napako imajo te šole v očeh brezverske vlade to, da se v teh šolskih sobah še vedno nahaja križ na častnem mestu, kakor se to znamenju odrešenja spodobi mej kristijani.

Nemška levica.

Nemška levica je imela včeraj dopoldne ob 11. uri zaupen shod na Dunaju, da se posvetuje o

položaju in svojem stališču nasproti novi vladi. — Sešlo se je do 50 članov iz raznih kronovin. Shoda sta se vdeležila tudi baron Chlumecky in grof Wurmbrand. Predsedoval je načelnik grof Kuenburg, ki obriše sedanji položaj ter opozarja na novejšo dogodke, tičoč se stranke. Nastopilo je novo ministerstvo, katerega nameni še niso znani. Načelnništvo predlaga stranki izjavo, ki bodi leviči vodilo za njeno nadaljno delovanje. V izjavi se naglašja, da mora stranka zvesta ostati liberalnim načelom, zagovarjati vseh državljanov enakopravnost pred zakonom ter pospeševati vsak napredek na političnem in gospodarskem polju. Nasproti vladi si stranka pridrži proste roke ter bode svoje postopanje uravnala po delih ministerstva. Shod je bil sklican, pravi načelnik, da vsi člani zvedo mnenje vodstva in v tem smislu poročajo svojim volilcem.

Na to pričela se je daljša, živahna debata. Govorilo je več govornikov iz raznih kronovin, ki so opisovali razmere v svojih volilnih okrajih. Kakor „N. Fr. Pr.“ poroča, so razni govorniki izražali svojo nejevoljo, da stranka odločneje ne zastopa liberalnih idej. Volilci obžalujejo, da je stranka toliko žrtvovala v koaliciji s „klerikalci“. Člana nemške levice, ki sta bila v ministerstvu, nista bila kos svoji nalogi.

To je kratko poročilo o včerajšnjem shodu levičarskih poslancev. Z druge strani se poroča, da je seja trajala do tretje ure in da so se možje razšli jako nezadovoljni. Po našem mnenju se levičarji niso sešli v prvi vrsti radi tega, da bi označili svoje stališče nasproti novi vladi, ker to vodstvo samo lahko stori primernejšim načinom. Povod shodu je bila le nujna potreba, da se stranka sama organizuje ter poravnava nasprotja, ki razdvajajo stranko. Že mnogo let so se trudili posamezni voditelji, da spravijo dva toka v stranki v jedno strugo, a kakor kaže, tudi včeraj niso dosegli jedinosti. Levičarska

LISTEK

Brezbožne sile.

(Konec.)

Framasoni skrbijo zato, da kronane glave ne zvedo, česar jim ni treba vedeti. Redkokdaj se bere v frama-sonskih, javnosti namenjenih listih, o veleizdajskih nakanah framasonov, da, čisto se naravnost taji, da so možje, ki so na glasu kot revolucionarji in socijalisti, v kaki zvezi s to družbo. Proudhon in Louis Blanc sta imeni, kateri bi pač splašili vsakega vladarja, da ne bi pristopil družbi, katera take može povzdiguje za svetnike. Zato pa se preslep s cenimi frazami o humaniteti, o narodni absolutnosti, katere v našem panteističnih nezmislj vaje-nem času še vedno dobro zvené. „Allgemeines Hand-buch der Freimaurerei“ omenja vsako malenkost o framasonih, o njihovi zvezi s socijalno demokracijo molči popolnoma. Pristopivši vladarji dobe navadno kako zveneča ime, reče se jim, da so voditelji družbe, a za njihovim hrbtom delajo pravi voditelji vse jedno, kar hočejo.

Moč framasonstva je postala v zadnjem času res ogromna. Posebno pa se je okrepila, ko so Italijani vzeli papežu Rim in osnovali „zedinjeno Italijo“. S tem je postal Rim središče framasonstva,

in vsa moč te družbe se je bolj jednotno organizovala in centralizovala. Različni obredi, ki so bili prej ločeni, se sedaj jediniijo. Veliki mojster Lemmi v Rimu ima sedaj v rokah velikanesko oblast. Nima vojaščine, ne pobira davkov, a vendar je njegova država krepkejša od evropskih velevladij. Vedno do-sledneje gremo nasproti trenutku, ko si bodeta stali nasproti dve oblasti: katoliška in frama-sonska. Po-litični toki najrazličnejših imen se vedno bolj pri-bližujejo tema dvema ekstremoma. Liberalizem je le prehodna doba, katera se mora končati le ali s ka-toliško ali s frama-sonsko organizacijo.

Framasoni podpirajo povsodi liberalne težnje. Framason v parlamentu je liberalec. Laži o katoli-čanstvu, katere se pogrevajo po liberalnih listih dan na dan, so večinoma vzete, vedé ali nevedé, iz fra-masonskih virov. Celo liberalna in frama-sonska ter-minologija se čudno vjema, kadar govoré o stališču katoliške cerkve v politiki, v šoli, v znanosti.

Dandanes stoji človeštvo na razpotju. Libera-lizem je bil zmes protislovij. Ločil je vse, kar je bilo organično zvezano v znanosti, v veri, v živ-ljenju. Ločil je znanost od vere, ločil je cerkev od države, razdružil je vzajemno delujoče delavske sile, razdružil je organizem človeštva z načelom absolutne narodnosti, razrušil je jedinstvo med državami z mi-litarizmom, ločil je pravičnost od dolžnosti z nače-

lom „de non interventu“, sedaj razdružuje še zakon, ki se je zadnji vpiral razrušujoči sili njegovi. Ato-mizovati človeštvo je načelo liberalizma.

Spoznali smo, da tako ne gre dalje. Materijalni vspehi teh nazorov so najprej vzbudili narode, da so začeli premišljevat. Na razvalinah liberalizma pa se sedaj dvigata dve oblasti: katoliška in radi-kalno protikatoliška, frama-sonska oblast.

Zadnji dogodki to popolnoma pojasnujejo. Du-naj je vzgled prvega gibanja, današnji Rim kaže drugo. Kar je vmes, nagiba se sedaj na to, sedaj na drugo stran. Ravno zato smo obširneje pojasnili framasonstvo, pomneči besede Leona XIII., katere je zaklical svetu v encikliki: „Humanum genus“: „Pred vsem, strgajte prostozidarstvu krinko z obraza in pokažite, kako je v resnici! Poučite ljudstvo in pokažite mu zanjke, s katerimi človeštvo slepi in vabi v svoje vrste! Pokažite mu, kako napačen je njegov nauk in kako nesramno njihovo poče-njanje!“

To je zlasti potrebno pri nas. Na Ogerskem je prostozidarstvo dovoljeno: sad se kaže dovolj očito! Mnogo Avstrijcev je skrivaj vsprejetih v ogerske lože, česar jim nikdo ne šteje v greh in kar vlada mirno gleda. In zadnje zasedanje državnega zbora je pokazalo, da ima framasonstvo tudi v naši dr-žavni polovici prijatelje, kateri se je upajo javno

5 4 45 m M. M. Dan.

glasila že davno hodijo razna pota in levičarski člani uganjajo politiko na svojo pest. Celó odločni Plener ni mogel dalje brzdati upornih duhov, zato je zapustil svojo armado, ki razpada ter mora zapuščati bojno polje v velikem neredu.

„Neue Freie Presse“ sama prizna, da je takoj rešeno vprašanje, katero stališče naj stranka zavzema nasproti novi vladi. Prva skrb stranke je, kako naj se obdrži na površju nasproti sovrašnemu gibanju med volilci, ki se je pokazalo na Dunaju in pri posameznih dopolnilnih volitvah. Povsod raste nezaupanje do nekdanj tako mogočne nemške levice, kateri so zvezane roke na vse strani. Na jedni strani jej gredo do živega nemški nacionalci, na drugi krščanski socialisti s konservativnimi življi. Ljudstvo se vzbuja in hoče otresti s tilnika težki jarem lažnjivega liberalizma, ki zgublja in mora zgubiti vso privlačno silo. Antisemitski tok se z Dunaja širi kot deroča reka po pokrajinah. Tega toka ne zatré nobena sila, dokler bode merodajni krogi le mušice lovili in ne odvajali vodá v prave struge od sedanjega socijalnega močvirja, v katero so ljudstva zabredla jedino le vsled načel, po katerih je toliko let v Avstriji vladala nemška levica s svojimi privrženci po uradih.

„Neue Freie Presse“, ki je mnogo pripomogla k razpadu nemške levice, vidi v liberalnih načelih jedino upanje in zagotovilo obstanka. Levica mora braniti Termopile prostosti! Tako kliče levičarsko glasilo obupane svoje vojake na branik proti „reakciji“. Prepričani smo, da s to publo frazo danes ne vjame nobenega kalina in stranke ne reši propada. Ponosno bobna dunajska židinja, da jedino le levica zagovarja enakopravnost državljanov pred zakonom. Tudi ta glasilka nikogar ne prepriča, kajti več ko tridesetletna politična zgodovina v Avstriji priča na vsakem listu, da je ravno nemška levica teptala z nogami verske in narodne ter prezirala gospodarske pravice nenemških narodov in delavskih stanov. Sedaj se jej povračuje, kakor zasluži.

Črne bukve kmečkega stanu.

(Dalje.)

17. Konečne misli.

Čim bolj se je naturalno gospodarstvo na kmetih umikalo denarnemu, tem bolj je kmet propadal. Gmotni propad pa je v najožji zvezi z nra-
nim. Često tožimo o žganjepitju, o razkošnosti v obleki, o velikih dotah, o pravdarskih strasteh, o pomanjkanju varčnosti mej našim ljudstvom. To so nra-
vne pomanjkljivosti, to so pregrehe. Človek je sicer slobodno bitje in odgovorno za svoja de-
janja; toda prezreti ne smemo, da pri določevanju volje vpliva ne sicer nujno, pač pa slučajno mnogo važnih činiteljev izven volje. Mej te šte-
jemo temperament, izobrazbo, družbo, v kateri kdo živi itd.; jeden najvažnejših izmej njih so pa brez dvojbe razmere gospodarskega življenja.

Človek je čutno bitje in ima obilo telesnih potreb; telesno življenje je nujen pogoj njegovemu

duševnemu življenju. Zato so pa tudi pogoji, s katerimi si ohranja svoje telesno življenje in si je izpopolnjuje, v ozki zvezi z njegovim umstvenim in hotenjskim življenjem. Ta resnica je zapeljala takozvane materialistične narodnogospodarske učenjake, da so kar naravnost trdili, da je vse človekovo duševno življenje nujen učinek gospodarskih razmer tiste dobe, v kateri živi.

Ta trditev odreka duševnemu življenju vsako samostojnost, taji vsako stalno resnico, taji vsako načelo in ponižuje človeka do navadnega mehaničnega stroja, ki ga gonijo gospodarske razmere njegovega časa. Mnogo predaleč gre, dasi ima, kakor smo rekli, nekaj zdravega jedra. Materijalistični duh časa, napačno modroslovje, sovraštvo proti veri in cerkvi, ki označujejo našo dobo, so zakrivali, da so najnovejši razboriti narodnogospodarski učenjaki, na čelu jim Karl Marks, zagovarjali tako krivične trditve.*)

To socijalno-demokratsko, v svojem bistvu popolnoma nihilistično naziranje smo omenjali zavoljo tega, da opozorimo bralce, kako potrebno je, da tudi mi s krščansko-obrambnega stališča

*) Jedno značilno mesto njegovo navajamo tu (Das Kapital. Kritik der politischen Oekonomie. Erster Band. Vierte Auflage. Hamburg. Verlag von Otto Meissner 1890, str. 335 in 336): „Darwin hat das Interesse auf die Geschichte der natürlichen Technologie gelenkt, d. h. auf die Bildung der Pflanzen und Thierorgane als Produktionsinstrumente für das Leben der Pflanzen und Thiere. Verdient die Bildungsgeschichte der produktiven Organe des Gesellschaftsmenschen, der materiellen Basis jeder besonderen Gesellschaftsorganisation, nicht gleiche Aufmerksamkeit? Und wäre sie nicht leichter zu liefern, da, wie Vico sagt, die Menschengeschichte sich dadurch von der Naturgeschichte unterscheidet, dass wir die eine gemacht und die andere nicht gemacht haben? Die Technologie enthüllt das aktive Verhalten des Menschen zur Natur, den unmittelbaren Produktionsprozess seines Lebens, damit auch seiner gesellschaftlichen Lebensverhältnisse und der ihnen entquellenden geistigen Vorstellungen. Selbst alle Religionsgeschichte, die von dieser materiellen Basis abstrahiert, ist — unkritisch. Es ist in der That viel leichter, durch Analyse den irdischen Kern der religiösen Nebelbildungen zu finden, als umgekehrt aus den jedesmaligen wirklichen Lebensverhältnissen ihre verhimmelten Formen zu entwickeln. Die letztere ist die einzig materialistische und daher wissenschaftliche Methode. Die Mängel des abstrakt naturwissenschaftlichen Materialismus, der den geschichtlichen Prozess ausschliesst, ersieht man schon aus den abstrakten und ideologischen Vorstellungen seiner Wortführer, sobald sie sich über ihre Specialität hinauswagen.“ — Prim. Fr. Engels (Herrn Eugen Dühring's Umwälzung der Wissenschaft. Dritte Auflage). Stuttgart. Verlag von J. H. W. Dietz. 1894, str. 22: „Fragt man, was das Denken und Bewusstsein sind und woher sie stammen, so findet man, das es Produkte des menschlichen Hirns und dass der Mensch selbst ein Naturprodukt, das sich in und mit seiner Umgebung entwickelt hat; wobei es sich dann von selbst versteht, dass die Erzeugnisse des menschlichen Hirns, die in letzter Instanz ja auch Naturprodukte sind, dem übrigen Naturzusammenhang nicht widersprechen, sondern entsprechen.“ — (str. 89) Wenn wir sehen, dass die drei Klassen der modernen Gesellschaft, die Feudalaristokratie, die Bourgeoisie und das Proletariat jede ihre besondere Moral haben, so können wir daraus nur den Schluss ziehen, dass die Menschen, bewusst oder unbewusst, ihre sittlichen Anschauungen in letzter Instanz aus den praktischen Verhältnissen schöpfen, in denen ihre Klassenlage begründet ist — aus den ökonomischen Verhältnissen, in denen sie produzieren und austauschen“.

premotravamo svoje gospodarske razmere. S tem si dobimo pravega orožja proti socijalni demokraciji, s tem pa tudi v smislu, ki smo ga preje povdarjali, izpoznamo važne vzroke nra-
vnemu zlu svojega časa.

Naša dolžnost je, da se bojujemo proti nra-
nim ranam svojega ljudstva; vzlasti duhovniki imajo to dolžnost pri izročeni jim ljudih, da s podukom in z nadnatornimi pripomočki, s katerimi se deli, krepi ali izprosi božja milost, ozdravljajo te rane. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da je človek družabno bitje. Družabni organizem ima pa tudi svoje rane, ki jih čutijo tudi posamni udje. Izveličar ni odrešil le posamnikov, marveč je odrešil tudi družbe in najiminitnejšo mej njimi — družino — je celo posebej posvetil. Sad odrešenja mora torej prekvašati tudi družabne organizme: družine, narode, stanove, države, človeštvo.

V sedanjih razmerah ne smemo posamnikov soditi prehudo. Obupnosti se nam krči srce, če premišljujemo nra-
vno skvarjenost zgorej in spodej. Bog se žali sistematično, oficijelno; na trgu, v palačah, v beznicah, v zbornicah, Greh je popolnoma novodoben, v stalni modi.

Z grehom vred pa kraljujejo njegove nepozvane tovarišice; nezadovoljnost, obupnost, revščina, — — lakota. Posamniki greše in družba ima tudi svoje posebne družabne grehe. Iz vseh pa zori nesreča ljudem. Greh nosi že v svojem osrčju kazen posamnikom in družbam. »Jeruzalem, Jeruzalem, vrni se k Gospodu, svojemu Bogu!« — ta poziv obsega v sebi vse lekove zanje!

Videli smo, kako je razoral kapitalistični liberalizem, jeden poglavitnih stanov v človeštvu, — namreč kmečki stan. Kapitalistični liberalizem je ravno skupni naslov sedaj razsajajočih družabnih grehov, vsled katerih pozabljeni zdihujeta v družbah krščanska pravičnost in ljubezen. Obnavljajmo ju v samih sebi in v družih priložno ali nepri-
ložno in pripomozimo po svojih močeh v rešitev svojo in družih.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. oktobra.

Dunajske občinske volitve so zanimale ves omikan svet. Vsi večji listi so pazljivo zasledovali boj dunajskih antisemitov proti liberalizmu. „Nordd. Allg. Ztg.“ piše o dunajskih volitvah: „Gospodstvo kapitalističnega liberalizma na Dunaju je strto. Odločilno je sedaj, kako bode bivša opozicija porabila svojo moč. Pozabiti ne smemo, da je med antisemiti mnogo nemških nacionalcev, ki so stopili v boj proti liberalcem, ker so ti premlačno zagovarjali nemške koristi. Ti nacionalci utegnejo v mnogih vprašanjih glasovati z liberalci. Ves boj se je vršil pod zastavo antisemitizma. V nobenem mestu Evrope niso kapitalistični časniki tako prezirali in zaničevali „malega moža“ in njegove koristi, kakor ravno dunajski. Ko se je širil antisemitizem med

zagovarjati, in da so celó med katoličani možje, ki so pripravljeni glasovati za frامasonom prijazne zakone.

Zato krinko z obraza tej družbi! To je razloček med kraljestvom božjim in satanovim: Čim natančneje spoznamo frامasonstvo, s tem večjim studom se obrnejo vsi poštenjaki od njega, katoliška cerkev pa z nepremagljivo silo vabi v svoje krilo vse, kateri, hrepeneč po resnici, spoznavajo njene rešilne nauke in zapovedi. E. L.

Lui Pastér.

velikan mej francoskimi učenjaki, najznamenitejši preiskovalec, oče mnogim teoretičnim iznajdbam in praktičnim odkritjem, ki je dosegel lepih vspehov v prid trpečemu človeštvu, ki je medicinski znanosti kras, ker je notranjo medicino obrnil na varnejšo in boljše stezo, ta slavni mož je odšel po poti vseh ljudij 28. septembra t. l. v starosti 74 let. Porodil se je bil v Dolu (Jura) kot strojarjev sin; dovršivši domačo šolo, postane v Parizu doktor; tu je učil fiziko, pozneje kemijo v Sorboni. On je najtemeljitejše preiskoval vrenje; prepoznal je in dokazal, da nalezljive (infekc.) bolezni, t. j. bolezni vrenja, so najnevarnejše. Sploh je bilo to znano, da je steklino zdravilo sepljenjem. Njegov zavod v Parizu, kjer je tudi pokopan, osnovan l. 1886 z

občnim podpisovanjem, je na svetovnem glasu. Iz poklica je bil rudoslovec in kemik, a bolezen ga je potisnila na posteljo, in s tem na polje — biologije, kjer je s tehniko mikroskopa izvel najvažnejša dela, mikroskopu pridobivši slavo prevažnega sredstva. Dasi je bil krhkega in slabega zdravja, pa se ni dal zavirati na potu preiskovanja, njegova silna volja ga je gnala, da je iz človekoljubja mnogo pomočkov iznašel, mej njimi gori imenovani lek proti steklini. Učeni zavodi vsega omikanega sveta so mu pošiljali odlike, čestitke, priznanja v najraznovrstnejših oblikah, a pri vsem tem čislanju je ostal bogoljuben, javno priznavajoč, da mora biti nadnaravno bitje, ki vodi red v vesoljstvu, ki daje in začenja vse in vsako življenje, ki je dokazal, da ni življenja, če ga popreje vsaj v klici ni že bilo, da je torej krivo misliti in govoriti, kako se življenje vzbuja in poraja iz nežive stvari in gluhe tvarine.

Pastérjevo zdravilo proti steklini me je nagnilo priobčiti še drugi lek zoper isto bolezen. Zdravilo to ne prihaja od učenih ljudij, tudi ni izvod dolgoletnega in globokega preiskovanja, pač pa je preprosto ali gotovo sredstvo, katero zagovarjajo mnogi slučajji. Zavoljo priproščine postavljam semkaj ves dopis — „Obzor“ 1895., št. 222 — v katerem je zanimivo in varojetno opisan, prepuščajoč vsakteremu, naj dela svoje sodbe in izkušnje.

Janjevo na Kosovu (v Hercegovini.)

Bral sem večkrat v časnikih naših in itali-
janskih, kako se priporočajo razna zdravila, kader ugrizne stekli pes ali volk. — To se ve, da se ljudje ukvarjajo, kako bi iznašli zdravilo proti tej grozni bolezni, ali pri vsem preiskovanju se jim to še ni posretilo. Zato se jaz podpisani poslužim peresa, da obelodanim lek, ki je tu v porabi veliko let.

Tukaj v Janjevu na Kosovu v turški ali v stari Srbiji živi katoliška rodbina, stanujoča v treh hišah — druge so se izselile zavoljo preganjanja — katera ima gotov pomoček zoper steklino, in to sredstvo je neka muha. Jaz bivam v tej župniji že celih 20 let, in sam nisem verjel temu zdravilu, ter sem ga imel za prazne besede. Ali v teku tolikih let sem se prepričal, da je zdravilo resnično, da gotovo deluje v pasji ali volčji steklini. Jaz sem ta lek kot neki izredni zdravilni pomoček zapisal v kalendarju v več primerljajih. Tu navedem tri, da bralcu ne bode presedno.

Bilo je l. 1883 meseca februarja. Stekli pes ugrizne Mata Filića, 15letnega dečka, in to prav grozno. Stariši so bili v obupanju. A ko popije „steklo muho“ — tako ji pravijo — popolnoma ozdravi in še danes živi.

Zopet se zgodi takisto l. 1887 Vici Pačicu,

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
raznainovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

med prebivalstvom, je „Neue Freie Presse“ brez-
ozirno to gibanje imenovala kot izrodek duševne bo-
lezni. Liberalni časniki so predrzno in frivolno ža-
lili verski čut prebivalstva tudi v občinskih šolah.
To početje je rodilo odločen upor, kar je vsakemu
jasno. Toda pripomniti moramo, da je sedanja ve-
čina spojena iz raznih življenj in da nima pozitiv-
nega gospodarskega programa. Kdor hoče voditi
posle, mora imeti trdna načela. Antisemitje bodo
sedaj morali dokazati, da imajo v svoji sredi raz-
sodne moče, ki morejo v duhu krščanske pravič-
nosti voditi posle tako velike občine, ter vzdržati
večino. Kako se bode izšlo, tega danes ne more še
nihče vedeti. — „Kreuzzeitung“ pravi, da ima
dr. Lueger sedaj jako težavno nalogo. Antisemitje
bodo morali delati z vsemi močmi, kajti brez dela
in boja otrpne vsaka stranka. S samo agitacijo ni
še vse storjeno. Dr. Lueger je agitator prve vrste,
sedaj mora dokazati, da je tudi dober upraven
uradnik. „Köl. Volkszeitung“ piše v enakem smi-
slu ter dostavlja, da bodo občinske volitve vplivale
tudi na politične.

Grof Badent v Levovu. Mej včerajšnjimi
brzjavami smo poročali o Badenijevem prihodu v Le-
vov in slavnostnem vsprejemu na ondodnem kolo-
dvoru. Tu ga je mej drugimi pozdravil nadškof Iza-
kovicz, župan in vodja ces. namestništva. V namest-
niški palači mu je izročil svetnik Krechonecki v
imenu političnega uradniškega osebja krasno izvr-
šeno addresso, v katerej mu uradniki častitajo k novi
visoki službi, ter izražajo žalost nad ločitvijo od svo-
jega večletnega predstojnika. Jednako krasno addresso
mu je izročil podpredsednik deželnega šol. sveta,
dr. Bobrzynski, v kateri so se naštevale njegove za-
sluge za šolstvo in učiteljstvo. Konečno so se mu
predstavili uradniki finančnega ravnateljstva, sod-
nijski uradniki, profesorji, učitelji in drugi. Mini-
sterski predsednik se je vsaki deputaciji prav las-
kavo zahvaljeval ter opetovano poudarjal, naj ostanejo
tudi nadalje tako zvesti služabniki cesarjevi in države,
kakor so bili pod njegovim vodstvom. Koncem go-
vora je dostavil: „Služite i nadalje z menoj vred
cesarju, državi in deželi po svojih najboljših močeh,
in pri vsaki priliki se bomo lahko spominjali, da
smo bili vestni v svoji preteklosti“. V teku dneva
je vsprejel še neštivilne druge deputacije iz duhov-
skih in posvetnih krogov, zastopnike raznih društev
in korporacij, veleposestnike itd. Vsako deputacijo
je navduševal, naj po moči dela za izboljšanje raz-
mer svojih tovarišev. Proti večeru se je podal na ko-
lodvor, kjer se je še enkrat poslovil od raznih
načelnikov ter se nato odpeljal proti Dunaju.

Srbija. Vedno pogostejša so poročila o bodoči
spremembi v srbskem kabinetu. Naprednjaška stranka
izraža željo po Garašaninovem ministerstvu. Trdi se,
da je tudi skupščina enakih mislij. Dalje se po-
roča iz Belegagrada, da je bivši regent Ristič pri

zadnji avdijenci pri kralju omenjal tudi sestave no-
vega ministerstva. Z druge strani se zopet trdi, da
se pri zadnji avdijenci ni dotikal kralj političnih
vprašanj. „Srbska zastava“ piše, da je sestava no-
vega kabineta postala neobhodno potrebna. Kralj je
izprevidel, da se je varal v vladi nad strankami in
želi zopet strankarske vlade, kajti le na tak način
je mogoče zadušiti notranji nemir, ki je sedaj sicer
nekoliko polegel, ampak le za to, da se bo spomladi
toliko resneje zopet pojavil.

Nemiri v Carigradu trajajo nadalje. Vse
ondotne cerkve so natlačene, ker niti v svojem sta-
novanju niso varni Armenci pred krvoločnimi Tur-
čini. Včerajšnje poročilo iz Carigrada pravi, da se
poleg telesnih napadov vršijo tudi ropanja po izpra-
njenih armenskih stanovanjih. V tem poslu se po-
sebnost odlikujejo kvestorji, softi in mohamedanska
druhal. Do nedelje zvečer je dovedla policija patri-
jarhu 38 mrličev, da se cerkveno pokopljejo. Svota
vseh žrtev znaša od 200—300, po armenskih po-
ročilih pa še veliko več. Stolna cerkev v Kumkapui
je v sprednjem delu zakrita s črnim pregrinjalom
v znamenje splošnega žalovanja. Po posredovanju
zastopnikov evropskih držav je vlada posamezno od-
pustila vse armenske vjetnike, o katerih se ve, da
niso nič zakrivil. Ti oproščenci pripovedujejo o ve-
likih mukah, ki so jih morali prestati v zaporu. Pri
včerajšnjem posvetovanju so sklenili evropski posla-
niki, da store skupen korak pri novem ministerstvu,
kjer bodo zahtevali, da se preprečijo nadaljni ne-
miri. Dosedaj ni vlada še ničesar storila; pomnožila
je jedino le redarje ter odredila nekoliko vojaških
čet, katere pa, mesto da bi pazile na red, le še
provzročajo nov nemir in napadajo kristijane brez
razločka narodnosti.

Irsko. Kakor se iz Dublina brzojavno poroča,
se je vršil včeraj shod Parnelitov. Predsednik Red-
mont je izjavil, da vstraja Irsko na zahtevo Home-
rule in da ni zadovoljno samo z izboljšanjem neka-
terih naredb. Ko bi sedaj napočila vojska v Evropi,
bi Irci mej sviranjem Marseljke, ne pa mej svira-
njem angleške godbe šli v vojno. Koncem zboro-
vanja so se vsprejele resolucije v korist Home-rule
in glede pomiloščenja vjetnikov.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. oktobra.

(Duhovniške spremembe v ljubljanski škofiji.)
G. Mihael Klemenčič, kapelan v Črnomlji pride
kot I. kapelan v Semič, v Črnomelj novomašnik g.
Jurij Karlin; g. Stefan Rihar pride z Vrhnike v
Kranj, g. Frančišek Košir iz Smlednika na Vrh-
niko in g. Jernej Bernard v Smlednik. — Pre-
zentovana sta č. gospod: Josip Golmajer, žup-
nik na Javorji, za župnijo Vače; Josip Kos, župni
upravitelj na Selih pri Šumbregu, za isto župnijo.

(Nova bolnica.) Slovesno blagoslovljenje nove
bolnice, ki je bilo določeno za jutrajšnji dan, se je
prelozilo na 15. oktobra, ker je treba še nekatera
nujna dela dovršiti. — Tudi brv čez Ljubljano
od bolnice k prisilni delavnici se pridno gradi ter
se bo kmalu izročila javnemu prometu.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je došlo 7. t. m.
obvestilo tržaškega magistrata, da je tržaško namest-
ništvo dne 17. septembra odobrilo tako uravnava-
tamošnjih družbinih šol, da se bo 3., 4. in 5. deški
razred za nadalje poučeval pod možkim vodstvom,
po možkih svetovnih močeh; 1. in 2. mešani ter 3.
in 4. ženski razred pa pod samostojnim vodstvom
šolskih sestra. — Tako je stopila družba s to urav-
navo zopet mogočnim korakom naprej.

(Vodstvo gasilnega društva v Ljubljani) je
včeraj zvečer izročilo deželnemu predsedniku baronu
Heinu diplomu kot častnemu članu gasilnega
društva.

(Iz Moravč.) Umrli je sinoči t. j. 6. okt. ob 10.
uri, previden z sv. zakramenti Jakob Bergant, p.
d. Smavs, star 43 let, iz Imenja. Zapustil je mlado
vdovo s tremi otročiči. Bil je mož trdnega kato-
liškega prepričanja, skrben in priden gospodar. Naj
vživa blagi in občeljubljani mož večni mir!

(Dve nesreči.) Z Dobrove, 7. oktobra. Prete-
čeno soboto 5. t. m. se je na Švici utopil poldrugo
leto stari deček v jarku, kjer je voda komaj za pol
pednjo globoka. Varuh njegov ga je pustil za nekaj

minut in šel zavrnuti govedo, in v tem času se je
dete ponesrečilo. Ko je dečka mati našla, bil je še
topel, a vsi poskusi oživiljenja bili so zastonj. Ko-
misija iz Ljubljane pa se je pri raztelesenju izra-
zila, da bi dete itak ne živelo čez leto, ker je imelo
v glavi vodo. — V nedeljo zvečer pa je skočil v
vodo gospodar Jože Novak iz Kozarij št. 17. Mož
je bil božjasten in kadar ga je ta bolezen napa-
dala, bil je tudi vselej bolj ali manj duhobolen.
V nedeljo popoldne je še pravil ženi, da je sodba
njegova sklenjena. Prosil je, naj pošljejo po duhov-
nika. Domači pa, ki so ga bili že vajeni, so si mi-
slili, bo že bolje, le potrpi. Proti večeru pa se jim
nanagloma ukrade iz hiše in teče proti bokavškemu
mostu in plane v vodo, ki je baš na istem mestu
nekoliko globokeja. Videli so ga, ko je tekel proti
vodi, šli so za njim in so ga kmalu dobili iz vode
ter ga poskušali oživiti, a ni ga bilo mogoče. Mož
je bil ob svojem normalnem zdravju dober in blag.
Zapustil je ženo vdovo in več hčer. Bog bodi mi-
losten sodnik njegovi duši!

(Najden prešič.) Iz Mengša, 7. okt. Na semanji
dan se je najdel v Mengšu prešič, ki se krmi od
istega dne pri županu in se bo še krmil do konca
tedna. Ako se lastnik ne oglasi do nedelje, bo de-
ževal prodana.

(Spremembe v politični službi.) Tajnik pri graš-
kem namestništvu, g. Ivan Supančich pl.
Haberhorn, je imenovan uradnim vodjem pri
okrajnem glavarstvu v Ljutomeru, kamor se poda v
naslednjih dneh. Dosedanji vodja tega glavarstva,
tajnik deželne vlade, g. Henrik pl. Cron, je pre-
meščen k deželni vladi v Ljubljano.

(Iz Trsta,) 7. oktobra: Današnji „Piccolo della
sera“ spodtika se nad tem, češ, da vlada slavizuje
krajevna imena italijanska. Poprej, piše gori ome-
njeni židovski list, bili smo navajeni, da je vlada
naša stara italijanska imena germanizovala. Tako
n. pr. pisali so vsi cesarski uradi do najnovejših
časov mesto Pisino: Mitterburg itd. No, hvala naše
čuječnosti i skrbi naših narodnih zastopnikov, opu-
stila je to grdo manijo, a pala je v drugo s tem,
da sedaj starodavna imena mest in vasi slavizuje.
Piše namreč: za Pisino — Pazin, Pinguente —
Buzet, Montana — Montovnu itd. Da, piše dalje
naš prijatelj, prišli smo tako daleč, da so celó čast-
niki v geografske karte vsprejeli gori omenjena,
pred kratkim časom od fanatičnih hrvatskih-sloven-
skih duhovnov osnovana krajevna imena. — Tako
„Piccolo“. Kako pa je v resnici? Naj mi tržaški
žid pové, kedaj je še slišal kmeta iz okolice pa-
zinske, da bi rekel: Grem v Pisino? Naj pové in
dokaže, kedaj je še okoličan koprski rekel: Grem v
Capodistrio? Tu zopet ovca vodo kali volku. Od
kedaj so pa imena, n. pr. Montecalvo za Gologori-
co, Treviso za pristen Trviž itd. Omenjeni blatni
in škandalozni list že tako laže, da mu ni najbolj pri-
sten Italijan več verovati ne more. — „Vigilantibus
jura“, skrbimo tedaj z vso odločnostjo in enerzijo,
da naša mesta, vasi, doli i logi ohranijo imena,
koja so jim dali pradedi naši.

(Iz Bosanske Dubice,) se nam 6. t. mes. po-
roča: Letina, ki je do meseca avgusta prav dobro
kazala, se je prav slabo obnesla, ker je bila v na-
slednjih dveh mesecih prevelika suša. Največ smo
dobili sena in tudi koruze se bode precej pridelalo.
— Včeraj je obiskal naš kraj hud vihar z nalivom;
po noči se je pa zjasnilo in danes smo imeli slano.
— Živinske cene vedno bolj padajo, ker mo-
rajo ljudje vse prodati, da poplačajo svoje dol-
gove, davke in desetino. Sploh se trdi, da je
naš seljak že propadel. — 22. m. m. je blagoslovil
serajevski škof novo pravoslavno cerkev. Ob tej pri-
liki je došlo od vseh stranij mnogo ljudstva. Skup-
nega obeda na prostem pred cerkvijo se je vdeležilo
nad 300 oseb; mej njimi je bilo več uradnikov in bo-
gatih Turčinov. Pri ti slovesnosti mi to ni nič dopadlo,
da namreč ljudje nič ne molijo, ampak pona-
šajo se samo z jedjo in pijačo ter plešejo „kolo“. Dubica
je bila vsa v zastavah; tudi cesarskih je
bilo precej. — Cesarjevega godu dan se je obhajal
tudi pri nas s službo božjo v obeh cerkvah, srbski
in naši; le s to razliko, da je bila naša bolj slabo
obiskana. — Dne 24. sept. so delili premije za lepa

mladeniču 12ih let, katerega je stekli pes popadel
v roko. Tudi on ozdravi na isti način in še danes
je živ.

Najznamenitejši slučaj pa se je zgodil l. 1893
meseca marca v vasi Budakovi, v Prizrenskem
okrožju, kjer je stekli volk oklal 19 oseb. Od teh
je 17 ozdravelo, ker so prišle po „steklo muho“
v Janjevo, druge dve pa so podlegle smrti, ker
niso prišle.

Mogel bi navesti še več slučajev, pa menim,
da ni potrebno.

To muho pijejo bolniki z vodo, stolčeno v
prah. Dva, tri dni so bolelni in tegobni; voda
gre od njih kakor kri, drugega jim ni nič.

Je-li to zdravilo znano po drugih krajih ali
ne, ne vem; zato pa prosimo . . . da ga obe-
lodani, naj se reč razve in preizkusi.

Fra Franjo Brkič,
župnik.

Pregovor je v Slovencih: „Vsi ljudje vse vedo“,
zato jim pridi tudi to zdravilo na znanje.

Že kot otrok sem slišal praviti o „stekli muhi“,
o „steklem polžu“, ali stvar se je zdelo dovolj
smešna, da bi se ji pripisovala važnost; zdaj čez toliko
se je pokazalo, da govorica vender ni bila brez
zrna soli. Kdor hoče pa izvedeti, kakošna je tista
muha, mora vprašati samega dopisnika Hercegovca.
P. H. M.

eleta. Odliko je dobil tudi jeden naših Vipavcev, v veliko sramoto domačinov, ki ne skrbijo veliko za živinorejo v kljub vladini podpori. — Pri včerajšnjem vojaškem naboru so odbrali 80 mladeničev.

Telegrami.

Dunaj, 7. oktobra. Presvitli cesar in bavarski princ Leopold sta odpotovala zvečer ob 8. uri 15 minut v Gödöllő.

Levov, 7. oktobra. Načelniki mestnih in okrajnih zastopov so izročili danes novemu cesarskemu namestniku knezu Sanguszko adresu, v kateri se mu zahvaljujejo za dosedanje dobrohotnost in zaupanje.

Vratislava, 7. oktobra. Včeraj zvečer je otvoril socialno demokratični vodja Liebknecht strankarski shod. Navzočih je petdeset odposlanikov. Predsednikom je bil izvoljen vodja Singer iz Berolina.

Vratislava, 7. oktobra. Na socialističnem shodu se je vršilo posvetovanje glede odprave ponočnega in akordnega dela. Dalje so zahtevali zborovalci, da se odtegnejo dijete takim poslancem, ki imajo letno plačo 3000 ali več mark na leto. Debata je bila jako živahna.

Tešín, 7. oktobra. Danes je došlo dovoljenje za otvoritev nove poljske gimnazije. Slavnostna otvoritev se vrši dne 10. t. m.

Kodanj, 7. oktobra. Danes se je otvoril državni zbor. Obe zbornici ste volili z nova prejšnjega predsednika in podpredsednika.

Bruselj, 7. oktobra. Kot dodatek k včerajšnjemu poročilu o nesreči na železnici se nadalje javlja, da se je nahajal v osebnem vlaku bivši ministerski predsednik Beernaert s svojo rodbino. Njegova svakinja je bila na mestu mrtva, soproga pa lahko ranjena. Ministru se ni zgodilo nič žalega.

London, 7. oktobra. Iz Tananarive se poroča, da Francozi hudo pritiskajo na ondotne prebivalce. Bojno polje je malo oddaljeno od glavnega mesta in razločno se sliši gromenje topov.

London, 7. oktobra. „Reuters-Office“ se poroča iz Shanghaija, da ni hotel vsprejeti podkralj v Nankingu angleškega admirala Bullerja, češ da mu bolezen ne dopušča vsprejemov. Vsled tega se je moral vrniti admiral v Shanghai.

Novi-Jork, 7. oktobra. V Lorainu, v državi Ohio, se je udril povodom blagoslovljenja temelja za novo cerkev oder za gledalce. Pri tej priliki je bilo ubitih pet oseb in mnogo, mej njimi 11 oseb dosmrtno ranjenih.

Hennebergova svila

— pristna le, ako se naroči neposredno od moje tovarne — črna, in barvena, od 35 kr. do gl. 14-65 meter, — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (okoli 240 raznih kakovosti in 2000 raznih boj, vzorcev itd.) poštne in carine prosto na dom. Vzorec točno. Dvojni pisarni porto v Švice.

Tovarne za svilo G. Henneberg
43 (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Curihu. 17-15 1

Umrli so:

5. oktobra. Jera Strukelj, zidarjeva vdova, 91 let, sv. Petra cesta 48, marasmus senilis. — Vinko Banove, lončarjev sin, 8 let, Kolezijske ulice 16, davica.

6. oktobra. Antonija Dornik, zasebnica, 78 let, Poljanska cesta 47, marasmus senilis. — Ivan Knez, delavčev sin, 23 dni, Travniške ulice 3, črevesni katar.

V bolnišnici:

3. oktobra. Elizabeta Nagode, gostija, 57 let, jetika. — Marija Kovač, paznika hči, 9 let, angina difteritica.

V otroški bolnišnici:

5. oktobra. Karol Johan, delavčev sin, 2½ meseca, črevesni katar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
7	9. zvečer	734.5	13.7	sl. zahod	poloblačno	
8	7. zjutraj	733.4	11.2	sl. sever	oblačno	26
	2. popol.	732.1	14.3	"	"	
Srednja včerajšnja temperatura 12.0°, in za 0.1 nad normalom.						

591 1-1

Josip Sicherl, organist, naznanjam v svojem in podpisanih imenu vsem sorodnikom, prijateljem in znancom prežalostno vest, da je moja nepozabna sestra, oziroma hči

Marija Sicherl

včeraj, dne 6. t. m., večkrat previdena s sv. zakramenti, po hudi mučni bolezni mirno v Gospodu zaspala. Priporočam blago rajsko v pobožno molitev.

Žužemberk, dne 7. oktobra 1895.

Katarina Sicherl roj. Peče, mati. — **Josip, Ivan in Franjo Sicherl**, bratje. — **Ivanka Sicherl**, sestra.

Proseški mošt,

pravi, jako fini, se dobiva od danes nadalje v gostilni pri

„Lozarju“ („Stadt München“)

in

na Laverici.

590 3-2

Liter stane 48 kr.

Stanarinske knjižice

za stranke z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gl. v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Koverta s firmo vizitnice in trgovske račune

priporoča

Katol. tiskarna v Ljubljani.

Javna zahvala.

Velika požarna nezgoda od dné 26. m. m. daje mi povod izreči javno svojo najtoplejšo zahvalo slavnemu ljubljanski prostovoljni požarni brambor, katera je zaprečila z uspešnim energičnim poseganjem razširjevanje ognja, kakor tudi vsem drugim pri gasitvi in rešitvi požrtvovalno delujočim osebam.

Posebna dolžnost mi je pa na tem mestu zahvaliti se slavnemu o. kr. priv. občni zavarovalnici „Assicurazioni Generali“ v Trstu — zastopana po bančni hiši J. C. Mayer tu — za takojšnjo poizvedbo škode, prav kulantno odmerjenje odškodbe in točno izplačanje, akopram je slavnoznana družba izrecno izrazila željo opustiti javno zahvalo.

Fran Jakopič,

posestnik hiše št. 2 na Emonski cesti.

592 3-1

Dunajska borza.

Dne 8. oktobra.			Dne 7. oktobra.			Kreditne srečke, 100 gl.		
Skupni državni dolg v notah	100	gl. 80 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	151	gl. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	201	gl. — kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	15	5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	159	—	Avstrijskega rubežega križa srečke, 10 gl.	17	50
Avstrijska zlata renta 4%	121	50	Državne srečke l. 1864, 100 gl.	195	50	Rudolfove srečke, 10 gl.	23	—
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	40	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	25	Salmove srečke, 40 gl.	70	—
Ogerska zlata renta 4%	121	65	Tisne srečke 4%, 100 gl.	145	50	St. Genois srečke, 40 gl.	71	50
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	40	Dunavske vravnave srečke 5%	131	—	Waldsteinske srečke, 20 gl.	53	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	1061	—	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107	75	Ljubljanske srečke	23	—
Kreditne delnice, 160 gl.	404	—	Posojilo goriškega mesta	112	—	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	177	—
London vista	120	25	4% kranjsko deželno posojilo	99	25	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3515	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	87 1/2	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	60	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gl.	537	—
20 mark	11	77	Priporitetne obveznice državne železnice	218	50	Akcije južne železnice, 200 gl.	113	75
20 frankov (napoleonidor)	9	54	" " južne železnice 3%	169	50	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	79	—
Italijanski bankovci	45	25	" " južne železnice 5%	131	25	Montanska družba avstr. plan.	105	80
C. kr. cekini	5	69	" " dolenskih železnice 4%	99	50	Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	188	—
						Papirnih rubljev 100	129	50

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zguž pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasniti v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnice.